

RAREȘ MOLDOVAN

classless, clever & free

tudom azt szeretnéd hogy a világ úgy végződjön
mint egy Roland Emmerich-filmben
vagyis rosszul s minél látványosabban
a házak sötétben omlanának össze
CGI-mélységekbe hullnának és CGI-lángnyelvek csapnának fel
azt szeretnéd hőssé váljak hirtelen
s ragadjalak ki egy sötét sziklás szakadékból
neked nyújtsam át a legutolsó Knorr-tasaklevest
mentsem meg a legeslegutolsó kiskutyát
csak akkor csókolsz majd meg hosszan
s aztán eltűzünk a körzetbe
meztelenül élünk majd ott hallgatjuk a kabócák dalát
de egyelőre még csak szorítom a kezed s folyton hátranézek:
nyomunkban a sétányok összecsukódnak
az alkony feltekeri önmagát
a park pedig zaj nélkül omlik össze
diszkréten akár egy purgatórium.

safeway funk

ne mind cseszéték az agyam

kőkemény nap kezdődik

gyorsfutárok kígyóznak a kocsisorban sebesen
s feszül a nadrág így reggel a női feneken
fogak nyelvek villannak az ajkak nedvesek
s az ajkak könnyű kis szavakat ejtenek
„jó kis puncsi, kedves kis muff, cseszse meg”.

„The way I kick the rhymes some would call me a poet.”

when you go home
with your saxophone
ujjad végighúzod a gang vakolatán
s a három lány jut eszedbe s az egy pasi
akik a *Cantaloopra* rázták

koktéllal a kézben
s csak nézték egymást néztek körbe-körbe
jazzy jazzy groovy groovy
te tartottad a ritmust a trombitával
diddi-diddi bop
diddi-diddi bop
s az énekesnő nyomta
funky funky
egy szót varrtál rá minden hangra
ne
mind
csesszéték
az
agyam

felöltődbe burkolózva mint Bogart
cigivel a szádban kalappal mész
hazafelé
köd van kőkemény nap kezdődik
három millával a zsebedben
kezded jól érezni magad.

Balázs Imre József fordításai